

[Forsvarsministeren]

klar til videre behandling. Dernæst er der nu i et års tid ført politiske forhandlinger, desværre uden at man har været i stand til at finde en løsning.

Det er naturligvis noteret, at hr. Svend Auker i sit forslag, der hedder »Forslag til politisk grundlag for en 4-årig regeringsperiode« af 30. maj 1988, lægger op til en 4-årig nulløsning for forsvaret.

Det er efter min opfattelse ikke konstruktivt at melde ud med en bestemt løsning, allerede inden de nye forhandlinger er kommet i gang.

Efter regeringens opfattelse må man først se nærmere på de ændrede forudsætninger. Nedrustningsbestrebelse, den teknologiske udvikling og den internationale sikkerhedspolitiske udvikling taler for, at der foretages en grundig analyse. Som bekendt har den sikkerhedspolitiske situation inden for blot de sidste par måneder ændret sig.

Regeringen er også klar til at gå ind i drøftelser om nødvendige rationaliseringer inden for forsvaret. Som nævnt i tiltrædelseserklæringen agter regeringen derfor at nedsætte en forsvarskommission, der skal fremlægge forslag om forsvarets indretning, som kan danne grundlag for beslutninger, der får virkning for finansåret 1990. En sådan kommission må naturligvis ikke blive en syltekrukke, og regeringen er derfor indstillet på at pålægge kommissionen at afslutte sit arbejde allerede i sommeren 1989. Det er ikke realistisk at foretage et så omfattende analysearbejde på kortere tid.

I den mellemliggende periode er regeringen indstillet på at acceptere uændrede bevillinger til forsvaret, men det er klart, at administrationen heraf kræver et samarbejde også med partierne uden for regeringen. En række beslutninger må nødvendigvis træffes allerede i løbet af året.

Regeringen kan ikke tilslutte sig forslaget i den foreliggende form, men er indstillet på forhandlinger, som det fremgår af det, jeg har sagt.

Jeg vil derfor opfordre både forslagsstillerne og øvrige partier til at indgå i et konstruktivt og bredt samarbejde om forsvarets udvikling både på kortere og på længere sigt. Kun ad den vej vil der kunne skabes en stabil og rationel udvikling af forsvaret, en udvikling, der forhåbentlig vil kunne støttes af et stort flertal her i Tinget.

Connie Hedegaard (KF):

Hvis Socialdemokratiet havde villet andet end noget taktisk med dette forslag, ville man vel trods alt have formuleret sig blot en anelse mere præcist og uddybende. Det er altid prisværdigt med kortfattede folk, men som vi også så det med Fælles Kurs, kan oplæggene gøres så ordfattige, at det nærmest bliver meningsløst at debattere dem.

Forhåbentlig er det forslag, vi har her, ikke udtryk for alt, hvad Socialdemokraterne indbyrdes kan blive enige om udi det forsvarspolitiske. I så fald er det i hvert fald ikke impopulært, men så kan det vel tjene som en slags forklaring på, hvorfor Socialdemokratiet endnu ikke har været i stand til at præsentere et sammenhængende forsvarsudspil for offentligheden.

Et lidt mere præcist og konstruktivt udspil fra Socialdemokratiet kunne have været nyttigt, specielt hvis det var kommet under de ca. 20 møder, vi havde i 11-mands-gruppen. I stedet var man kun i stand til at lægge sig fast på en økonomisk ramme – en ikke særlig konstruktiv, endsiges særlig principiel fremgangsmåde. Men end ikke nulløsningen har man altså villet stå ved her, hvor Socialdemokratiet for første gang i lange tider præsenterer et forsvarspolitisk udspil for Folketinget.

Tværtimod vil man lægge hele udspillet over i regeringens hænder, hvilket den vel kan opfatte som en cadeau fra landets største parti. Og dog! Socialdemokratiet burde vel være ganske tilfreds med, at regeringen nu i erkendelse af Folketingets sammensætning også efter valget har accepteret den politiske nødvendighed af en nulløsning med pristalsregulering også i 1989 og dernæst forholder sig åbent og fordomsfrit til indretningen af dansk forsvar i 1990'erne på baggrund af det større udredningsarbejde, som vi nu gerne skulle have gang i i en forsvarskommission.

Fra konservativ side havde vi gerne for længst set, at der var opnået enighed om et forsvarsforlig. Vi synes, den forrige regering gjorde sig mange anstrengelser for, at vi skulle få et sådant, men eftersom det var umuligt, må det næstbedste være at få postulaterne vedrørende fremtidens forsvarsbehov økonomisk, teknologisk og strukturelt afløst af saglige argumenter og konkret analyse og viden.